

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ เช่น การท่องเที่ยว การคมนาคม การเงินและการศึกษา ต้องอาศัยปัจจัยในการขับเคลื่อนที่สำคัญที่สุด คือ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ดังนั้นการยกระดับคุณภาพการศึกษาของคนไทยอย่างบูรณาการตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา ทั้งในและนอกระบบการศึกษาและสร้างระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543:167) จึงมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างขีดความสามารถ (แอกเนตา ลินด์, 2535:34)

ดังที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) เมื่อวันที่ 5 มกราคม 2552 ในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุงฯ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และยึดทางสายกลางอยู่บนพื้นฐานของความสมดุลพอดี รู้จักพอประมาณ อย่างมีเหตุผล มีความรอบรู้เท่าทันโลก เพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย เกิดการบูรณาการแบบองค์รวมที่ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีดุลยภาพ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม เป็นแผนที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬากับการศึกษาทุกระดับ รวมทั้งเชื่อมโยงการพัฒนาศึกษากับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เป็นต้น โดยคำนึงถึงการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (มติคณะรัฐมนตรีการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง พุทธศักราช 2552 – 2559)

โฮเรย์ (Horey, 1991) กล่าวถึงการพัฒนาทางอังกฤษภาษาประเทศไทย ที่สัมพันธ์กับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ในการติดต่อทางธุรกิจ เช่น การค้าขายพืชผลทางการเกษตร อัญมณี ผลไม้กระป๋อง ผ้าไหม ยางพารา และด้านการท่องเที่ยวที่นำรายได้เข้าประเทศมหาศาลต่อปี นั้นว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญในการใช้ติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ นอกเหนือจากภาษาจีนและจีนกลาง เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลและเชื่อมโยงคนจากหลากหลายวัฒนธรรม หลากหลายประเทศเข้าด้วยกัน

จากงานวิจัยของมาเรีย (Maria Curie-Skłodowska, 2009) ที่ศึกษาการขยายวงของภาษาของ Kachru, 1990 อ้างถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในฐานะภาษานานาชาติว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อสารที่ขยายวงกว้างออกไปอย่างน่าสนใจและหลากหลาย โดยแบ่งประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์เป็นประเทศที่อยู่ในวงในก่อน และภาษาอังกฤษได้ขยายวงกว้างออกไปทั้งหมดทุกมุมโลก ด้วยเหตุที่ว่าการศึกษาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งสำคัญเพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางระหว่างคนต่างประเทศ ต่างวัฒนธรรม (Larry E. Smith and Elizabeth M. Christopher, 2001) ซึ่งแต่เดิมผู้ที่พูดภาษาอังกฤษในปี 1558 มีจำนวนเพียง 5 ล้านคนเท่านั้น และในปี 1983 จำนวนผู้ที่สื่อสารภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง ไปถึง 1,400 ล้านคน (David Crystal, 2008) และมีผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษถึง 2 ล้านล้านคนทั่วโลก (Larry E. Smith, 2001) แต่การศึกษาจากหนังสือเรียนปกตินั้นยังขาดเนื้อหาการสนทนาในเชิงปริเฉท จากประสบการณ์สอน 8 ปี สังเกตได้ว่าเนื้อหาส่วนใหญ่ได้สอดแทรกเนื้อหาอย่างหลากหลาย แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการใช้สนทนาจริงในชีวิตประจำวัน นอกเหนือจากวัฒนธรรมตะวันตกทำให้สื่อสารได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งมีความสำคัญต่อการสื่อสารอย่างสัมฤทธิ์ผลกับชาวต่างชาติโดยเฉพาะกับชาวฟิลิปปินส์ซึ่งมีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงประเทศไทยเพราะอยู่แถบทวีปเอเชีย ซึ่งเข้ามาท่องเที่ยวและทำงานเป็นจำนวน 20,938,680 คน ในปี 2552 และจากข้อมูลของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองพบว่า ชาวฟิลิปปินส์มีการขออนุญาตทำงานต่อในประเทศไทยถึง 12,800 คนต่อปี ซึ่งทำให้จำนวนชาวฟิลิปปินส์ในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นทุกปี (สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง, 2009) เนื่องจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ เพราะการทำงานในต่างประเทศสร้างรายได้มากกว่าทำงานในประเทศ ซึ่งทำให้ชาวฟิลิปปินส์ที่ทำงานในประเทศไทยมีจำนวนมากและเป็นจำนวนมากที่สุดในบรรดาชาวต่างประเทศทั้งหมดที่ทำงานในประเทศไทย และการเรียนภาษาอังกฤษด้วยความเข้าใจในบนพื้นฐานวัฒนธรรมของเอเชีย จะช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถและการประยุกต์ใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้อีกทางด้วย (Will Baker, 2009)

ด้วยเหตุผลข้างต้นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสำรวจการใช้หัวข้อการสนทนาเชิงปริเฉทในชีวิตประจำวันชาวฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นที่คาดว่าจะประโยชน์ในการสื่อสารอย่างสัมฤทธิ์ผลแก่วงการวิชาการในการนำผลที่ได้ไปปรับหลักสูตร การเรียนการสอนและเป็นแนวทางในการสำรวจการสนทนาเชิงปริเฉทแก่ผู้ศึกษาและผู้สนใจต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจและเพื่อวิเคราะห์การใช้หัวข้อการสนทนาเชิงปริเขตในชีวิตประจำวันของชาวฟิลิปปินส์กับชาวไทยในจังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อเพิ่มความรู้และขยายองค์ความรู้ให้มากยิ่งขึ้นในเชิงหัวข้อปริเขตของชาวฟิลิปปินส์กับชาวไทย
3. เพื่อเพิ่มและปรับหลักสูตร การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหัวข้อบทสนทนาที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

1.3 ความสำคัญของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีความสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. สำรวจและเรียนรู้การใช้การสนทนาเชิงปริเขตในชีวิตประจำวันของชาวฟิลิปปินส์กับชาวไทยเพราะปัจจุบันมีชาวฟิลิปปินส์ในประเทศไทยจำนวนมาก โอกาสในการสื่อสารมีมาก การเข้าใจในปริเขตของชาวฟิลิปปินส์จึงเป็นสิ่งสำคัญ
2. เป็นแนวทางการเติมเต็มบริบทเชิงหัวข้อปริเขตในการเรียนการสอน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งการสำรวจใช้หัวข้อการสนทนาเชิงปริเขตในชีวิตประจำวันของชาวฟิลิปปินส์กับชาวไทยในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 20 นาที ในสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการแสดงตัวอย่างข้อมูลที่พบและการนำเสนอข้อมูลตามรูปแบบดังต่อไปนี้

1. ปริเขต คือ ความยืดหยุ่นของภาษาที่ได้รับมาอย่างมีความหมาย เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและมีวัตถุประสงค์
2. ชาวฟิลิปปินส์ คือ คนสัญชาติฟิลิปปินส์ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารในการสื่อสารในประเทศไทย โดยใช้สัญลักษณ์ F1 - F10 แทนชื่อบุคคลในการสำรวจครั้งนี้
3. ชาวไทย คือ คนไทยที่เข้าร่วมการสนทนาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสาร โดยใช้สัญลักษณ์ T1 - T8 แทนชื่อบุคคลในการสำรวจครั้งนี้
4. การถอดเทป คือ การแปลงเนื้อหาที่ได้บันทึกในรูปแบบเสียงออกมาในรูปแบบตัวหนังสือ
5. การสนทนาในชีวิตประจำวัน คือ บทสนทนาที่เกิดขึ้นในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นธรรมชาติ